

PALINIĆEV BOSANSKI ZBORNIK

I.

Dr. Ćiro Truhelka je 1914. publicirao dvije turske pjesme pisane bosančicom i to istakao kao zanimljiv slučaj u našoj pismenosti i kulturi prošlih stoljeća, da se ćirilsko pismo upotrebljava za pisanje turskih tekstova.¹ Četvrt stoljeća iza toga objavljuje G. Elezović fotografiju neke turske isprave pisane ćirilicom, koju je prof. Mošin našao u manastiru Hilandar.² Elezović je tada iznio pretpostavku, da su naši ljudi u početku turske vladavine pisali turski ćirilicom, jer da se »za dugo niko nije odlučivao da nauči da čita i piše arapskim pismenima«. Drugih primjera osim toga jednog on nije naveo, a ni sada ih još iz ranijeg vremena, koliko nam je poznato, u nauci nema. Naišao sam još samo na dva pokušaja upotrebe bosanske ćirilice u turskom jeziku. Prvo je prijepis pet turskih dokumenata u korist pravoslavne crkve u Sarajevu s kraja XVIII. i početka XIX. st., a drugo transkripcija nekoliko rečenica u gramatici turskog jezika, koju je navodno pisao fra Augustin Dembić u fojničkom samostanu. Ova dva slučaja prema tome idu tek u posljednje stoljeće turske uprave kod nas. Zanimljivo je, da neki bosanski franjevci, pišući svoje tekstove bosančicom, citate na turskom ipak pišu latinicom. Na pr. fra Nikola Lašvanin u svojoj kronici donosi nekoliko turskih riječi i rečenica, ali ih transkribira u latinicu.³ Takvih će primjera vjerovatno biti i više.

Danas međutim možemo reći, da one dvije pjesme, što ih je Truhelka objavio, nisu neka samostalna pojava, već su istrgnute iz jedne veće cjeline, a to je Palinićev zbornik, koji se nalazi u Arhivu Jugoslavenske akademije pod signaturom I a 120 i dosada nije u literaturi nigdje spominjan. To je kodeks veličine 10×15 cm sa 90 listova. Ima dvostruku folijaciju: jednu crnilom, kako se čini iz vremena postanka rukopisa, označenu od prvog do posljednjeg lista, a drugu označenu olovkom od zadnjeg lista prema sredini. Rukopis je bio raspadnut, samo su se malo vidjeli tragovi nekadašnjega kožnog uveza; sada je nanovo uvezan u kožu. Po staroj folijaciji se vidi, da je izgubljeno 12 listova. Vodeni znakovi su vidljivi samo djelomično, jer se nalaze na

(nutarnjim) uglovima listova. Prvo je fragment filigrana »ptica u dvostrukom krugu« ponešto slično Briquet 12227 iz 1589. g. Drugi fragment predstavlja »arbalet u krugu« slično Briquet 769 iz 1597. Na temelju toga se može reći, da je rukopis nastao na prijelazu iz XVI. u XVII. st.

Naslovni list ima nevješto crtanu sliku neke zgrade na dva kata s prozorima. Sa strana su stupovi, koji se završavaju okruglim glavicama. Iznad slike je ispisana ligatura NM, a u slijedeća tri reda ovaj naslov: Questo e libero di Nicolo g. Pallinić.

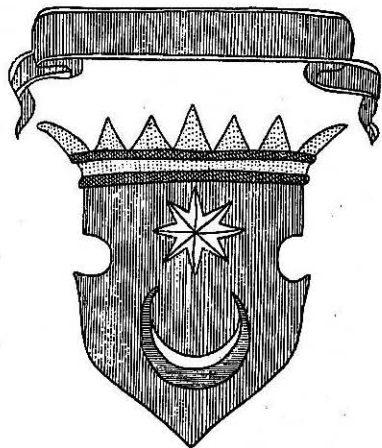
Sadržaj se kodeksa dijeli na dvoje. Na prvih su 47 postojećih listova (iza naslovnog) grbovi južnoslavenskih zemalja i obitelji sa folijacijom 1-48. Na ff 48v i 50r su novije bilješke latinicom pod naslovom »Nješto o grbovniku Fojničkom«. Od f. 50v do kraja slijede turske lirске pjesme pisane bosančicom. Na ff. 85-89 između pjesama ispisan je u istoj transkripciji turski tekst fermana Mehmeda IV. iz 1651. g. u korist Nikole sina Matkova. Na f. 66 i 67v utisnut je 4 puta, a na f. 69 jednom ovalan turski muhur (pečat) ovog sadržaja: Nikola bin Matko Palinić, t. j. Nikola sin Matka Palinića, Netko je u novije vrijeme kušao čitati taj muhur i ispisao ovo: »Nikola sin Janka Jelinića 1061. po turskom«. Očevo ime i prezime je posve krivo čitano, a godine u muhuru uopće nema, nego ju je on konstruirao iz ukrasa, koji se nalaze po cijelom nutarnjem rubu muhura. Tome je neki Arifagić dodao: Odgovara po prilici 1683. Zanimljivo je, da je i Truhelka čitao prezime kao Balić, što znači, da je na njegovim listovima muhur bio još slabije čitljiv. Na ff. 93v i 95 imaju na talijanskom neke bilješke o dugovima ili primicima. Bez ikakva su teksta ostali ff. 52, 53, 55-57, 66v, 71, 72v, 75, 76, 82, 84, 86v, 87, 89v, 90v, 91 i 93.

II.

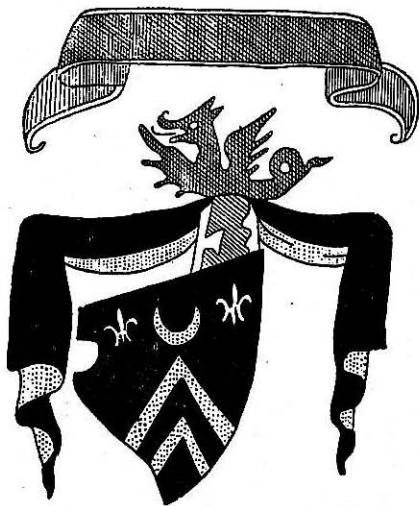
Palinićev grbovnik – da tako nazovemo prvi dio njegova zbornika – nije nikakva originalna tvorevina, već je samo jedna od brojnih kopija poznatog Ilirskog grbovnika. U svemu ima 47 grbova, jedan je očito izgubljen, a više ih sigurno nije ni bilo. To znači, da je crtač prekinuo rad prije nego je nacrtao i jednu trećinu grbova iz predloška. Grbovnik je rađen sigurno za obitelj Vojkovića-Palinića, jer je njihov grb među onih šest koloriranih, a nalazi se na 9. mjestu, iza grbova Primorja, Kotromanica, Nemanjića, Raške, Srbije, Makedonije, Hrvatske i Kačića. Da je to rađeno za tu obitelj i bilo i kasnije u njezinim rukama, svjedoči i naslovni list, ferman i muhur Nikole Palinića. Neko vrijeme je morao biti i u Dalmaciji, očito u rukama iste obitelji, pa su tada nastale i one bilješke na talijanskom. Bilješke »o grbovniku fojničkom« napisane su, kako mi se čini, u Makarskoj. Kako je i kada je rukopis došao u Arhiv Jugoslavenske akademije, nije poznato.

Crteži su učinjeni veoma jednostavno, a kolorirani su samo ovi: Kotromanica (djelomično), Nemanjića, Hrvatske, Kačića (djelomično), Vojkovića-Palinića, Divojevića i Resičića.

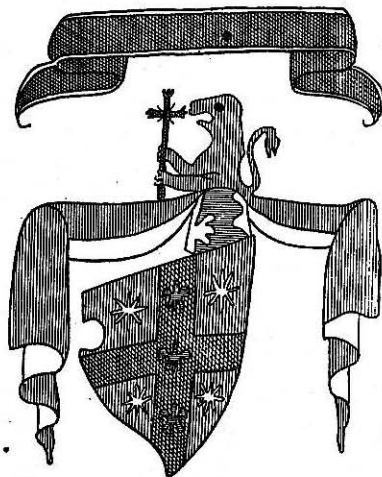
Gotovo iznad svih grbova natpis je bosančicom, na primjer plemena Vojkovića-Palinića cimer, pleme Kotromanovića cimer i t. d. Ispod slike je opet

V LIVRIAE

VRANICICH

RADMIROVIČ IVAN^{ovič}

Grbovi iz fojničkog rukopisa

drugom rukom ime svake obitelji još i latinicom. Samo latinicom ispisano je ime uz grb Primorja, Srbije, Raške, Makedonije i Hrvatske.

Već je prošlo stotinu godina, što se u nas raspravlja o postanku tih »ilirskih grbovnika«. Prvo je fra Jukić svratio pažnju na fojnički rukopis držeći, da je originalan. Nakon toga je nastalo živo zanimanje za taj rukopis, pa su ga u dva maha kopirali u Zagrebu i Beogradu. Poslije su se pitanjem starosti i vjerodostojnosti toga heraldičkog zbornika bavili mnogi učenjaci, uzimajući u obzir i druge rukopise, a ne samo fojnički. Najposlije je prof. A. Solovjev objasnio postanak, vežući ga za obitelj Ohmučevića, točnije častohlepnog admirala u španjolskoj mornarici Petra Ohmučevića.⁴ Solovjev je datirao postanak prvog rukopisa oko g. 1594. Prototip se nije sačuvao (ili možda leži negdje daleko od naših očiju), ali zato ima lijep broj prijepisa od kraja XVI. do sredine XIX. stoljeća. Dosada su nam poznati ovi:

1. Korjenić-Neorićev, datiran 1595., izdao ga Bojničić, a opisao i ponovo izdao Solovjev.

2. Fojnički, opisan više puta;⁵ vodeni znak, sidro u krugu s trolistom iznad kruga, ne može se još identificirati, jer nemamo sličnog, ali svakako ide u prvu polovinu XVII. st. To je najljepši primjerak grbovnika od svih, koje sam imao prilike vidjeti, a to je potvrdio i prof. Solovjev, kad smo ga zajednički razgledavali. Po njemu su u novije vrijeme učinjene dvije kopije, jedna je u samom samostanu, a druga u Zemaljskom muzeju u Sarajevu.

3. Dubrovački, nekad u I. Sarake, a sada u Državnom arhivu. Opisao ga Rečetar.⁶ Prepisan je 1746. g.

4. Bolonjski, koji potječe iz zbirke Marsiglia, a zajedno s njim ima i drugih manjih kopija istog sadržaja.⁷

5. Zbornik beogradske Narodne biblioteke br. 683, pisan u prvoj polovini XVII. stoljeća na 52 lista, propao u požaru 1941.

6. Rukopis Državne biblioteke u Beču,⁸ također iz XVII. st. Čini se, da ima raspored grbova kao fojnički, jer Bojničić citira grb obitelji Alinić II pod brojem 113 tog rukopisa,⁹ a taj broj odgovara i fojničkom.

7. Berlinski, kratko opisan,¹⁰ ima ćirilске natpise i 159 listova.

8. Rukopis obitelji Bosnić-Kevešić, sada vlasništvo F. Gliga u Splitu. Natpis mu je »Stemmi Illirici Diverse Armi dei re, Imperatore, contadi e Duchii d'Ungaria e Bosna«. Veličina 13,5×19,5 cm, uvezan u kožu. Bila su 162 grba, sada ima 161, jer je prvi istrgnut; na ostatku ovog lista vidi se samo natpis djelomično: Sterami di Stefano N(emagnich?). Crtan je, sudeći po papiru, u XVIII. stoljeću. Neki se grbovi ponavljaju po dva puta, ali pod raznim imenima.

9. Palinićev.

10. Codex Galcotović, u Pesaru.¹¹

11. Liber Sanctorum Patronorum ac Protectorum et publicorum. Olim translatus ex antiquissimo libro in caractere Illirico scripto reperto in Bibliotheca monasterii de Monte Sancto ordinis Divi Basilii Macedoniae. Nunc demum magna cura ingenti studio singularique dilligentia transcriptus, depictus et exornatus est in lucem editus, adque reverendissimo Dno Dno Petro Luposignolli, alias Vukoslavich Illiryce Nobili J. U. D. in ecclesia Metropolitana Spalatensi canonico ac in eadem duorum illustrissimorum et reverendis-

simorum D. D. antistitum Auditori Generali dicatus Vallae Tesalonicae, die 4. aug. 1690. Rukopis sa 226 grbova. Bio u posjedu Franceska de Borelli u Zadru,¹² danas ga više nema u te obitelji.

12. Familiae Bosnens Venetiis A. D. 1763. Rukopis sa 19 grbova u boji, bio kod dr. Johanna Lorenca Papafava u Zadru.¹³

13. Rukopis, što ga je dao slikati Ljudevit Gaj po fojničkom 1842. god., sada u Sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu.

14. Kopija J. Safarika, također po fojničkom, bila u Narodnoj biblioteci u Beogradu broj 53. Izgorjela 1941. god.

15. Rukopis, koji se je nalazio u J. M. Ševeljevića u Makarskoj (vidi bilješke niže navedene).

16. Ako još uzmemo ozbiljno vijest Vladimirovića o jednoj kopiji u samostanu franjevačkom u Makarskoj, broj poznatih nam prijepisa do sredine XIX. st. bio bi 16.

Bilješka nepoznate osobe iz druge polovine XIX. st. na ff. 50v i 51r glasi (sa svim pogreškama): »*Nješto o Grbovniku Fojničkom (8 kopija)*. Nobilium virorum Bosnensium Gentilitia Stemmata: Que ab Exemplo Ragusino favente Illustrissimo Canonico Junio de Sorgo [1] ejusdem Civitatis Patriotae in hunc libellum (na dnu lista dodata dopuna, op. pisca) [Nunc apud Joannem Mariam Ševeljević Makarska serbatur] [2] translatur. Clemens Grubischich Macarensis Ragusii Anno Salutis 1748. Die XV. Maji Monumento autentico Fratrum Minorum Conventus Sancti Spiriti Fojnice [3] Possibilibus etiam Bosnensium pars ex eo turbine in proximas Craine plagas oramque maritimam fuga sese salvavit quorum plerae quae Familiae olim nobiles nunc privatae sunt, Religionis quam patriae amantiorum 148 stemmata familiarum, 10 autem Provinciarum. Index variationum inter exemplorum Raguse et Spalati apud Comunitatem Spalati servatur [4] .V^e in Bolletino Arch Muzei Spalatensis. Kopija [5] fojničkog zbornika po govoru fra Luke Vladimirovića Vⁱ De Regno Bosne etc., Venetiis 1781. str. 48. čuvala se i u arhivu Makarskoga manastira, ali rek bi da je više tražila zbornik Korjenić-Neorić [6] nego onaj sadašnji: »quem fideliter ac diligenter transcripsit anno Domini 1724. pater Marianus Lekussich secretarius Admodum Reverendi Patris Augustini a Salinis Bosnae Argentinae Provincialis, Sanctae Mariae Macarschae in Dalmatia ubi hactenus asservatur« – dočim sadašnji je fojnički ovjerovljen tek g. 1800. [7] (ima preko 130 grbova). U biogradskom rukopisu [8] Narodne Biblioteke broj 683 u odjeljenju slika ima svega samo 138 grba od porodica. Ovo sam ovjge prepisao jenbo cijenim da i ovo 48 predidućih grbova ima biti po svoji prilici izvadak iz koga prepisa fojničkog zbornika.«

Fojnički se rukopis smatrao sve donedavno za najstariji primjerak, odnosno original, po kome bi bili svi drugi rađeni. Solovjev ga je datirao oko g. 1650. držeći, da je nastao u vezi s molbom don Andrije Ohmućevića, da mu bečki dvor prizna privilegije. Međutim čini se, da je ipak fojnički rukopis mogao nastati nešto prije bečkoga, a ustanovit će se to pobližim proučavanjem toga posljednjeg. Tako mi sad znamo, da je od opisanih primjeraka najstariji Korjenić-Neorićev – iz 1595. god., zatim bi došao Palinićev, a tek na trećem mjestu je Fojnički. Za sve je rukopise nemoguće kazati, kad su nastali, jer za to nema podataka.

Red. broj		Korjenić	Palinić	Fojnica	Saraca	Bosnić
1.	Makedonija	1. Macedoninae	6. Macedoninae regny	2. Macedoninae, lav okrunjen	7. Macedoninae	8. Macedoninae
2.	Bosna	2. Bosnae		4. Bosnae, glava crna bez perćina		
3.	Dalmacija	3. Dalmatinae		5. Dalmatinae	2. Dalmatinae	14. Dalmatinae
4.	Hrvatska	4. Croatiae	7. Croatiae	6. Croatiae	3. Croatiae	16. Croatiae
5.	Primorje	7. Primordia	1. Primordia	11. Primordia	6. Primordia-Kumanae	13. Primordia-Kumanae
6.	Slavonija	8. Slavoniae		7. Slavoniae	4. Slavoniae	
7.	Bugarska	9. Bulgariae		8. Bulgariae		25. Bulgariae
8.	Srbija	10. Serbiae	4. Prusiae (!)	9. Serbiae	1. Serbiae	15. Serbiae
9.	Raska	11. Rasciae	5. Rasia	10. Rasciae	6. Rasciae	17. Rasciae
10.	Ilirija			3. Vllvriae	5. Illiriae	12. Illiriae
11.	Alaupović	105. Alaupović		100. Alavpovich, gore pola crvenog lava	107. Maupovich	27. Alaupović-Maupović
12.	Alinić				148. Halinich	
13.	Altomanović				57. Die Nicolo Altomano	
14.	Bačić	125. Bačić		96. Bakitch, gore sivo krilo s crvenim polumjescom	118. Bakich-Marcovich	41. Bachich, Marcovich
15.	Baošić	26. Baošić	31. Baošića-Baoxichia	21. Baoxiche	33. Baoxich	29. Baoxich 11. Di Bolsi
16.	Barzoević	114. Barzoević		88. Barzoecch, na štitu tri crvena i plava riba, oko toga žuti polumjesec		38. Barsoeuch
17.	Bibić	127. Bibić		92. Bjbicch, na štitu tri crvena polumjeseca; gore sivi polumjesec	120. Bibich	42. Bibich
18.	Bisaljčić	51. Bisalić	40. Bisalić	47. Bisaglich	83. Bisaglich	36. Disaglich
19.	Bjelavić	99. Bjelavić		87. Debgleich (!)	101. Bielatich	27. Bielatich
20.	Bjeloperjević	153. Bjeloperjević	34. Bieloperjević	121. Bieloperovich, gore sivo krilo s crvenim polumjescom	146. Bielopievich	22. Bielopievich

21. Bilošević	49. Bilošević	44. Bilošević	44. Biloxevich	81. Biloxiovich	29. Bilozieuch
22. Bogašinović	40. Bogašinović	38. Bogašinović	35. Bogasinoviche	74. Bogascinovich, Dobrascinovich, Marmarich	25. Bogascinovich, Dobrascinovich, Mernarich
23. Bogopanković	138. Bogopanković		110. Bogopankovitch, gore mač u oklopljenoj ruci, s lijeva dva crvena polumjeseca, desno crveni krin	133. Bogopankovitch, gore ptičja noga s čaporcima	21. Bogopankovitch, gore ptičja noga s čaporcima
24. Bosnić	30. Bosnić	39. Bosnić	46. Bosnich	52. Bosnich	20. Busnich, Kevesich (ovo dodano olovkom)
25. Brajković				69. Brajkovich, na štitu stojeći lav, sa po jednim krilom zmaja po strani; gore zmaj raširenih krila	23. Braykovich, na štitu stojeći lav, sa po jednim krilom zmaja po strani; gore zmaj raširenih krila
26. Branilović	115. Branilović		99. Branilovitch		30. Branilovich
27. Branković	22. Branković	26. Branković	17. Brankoviche		
28. Burmazović	32. Burmasović	19. Burmazović	27. Burmasovic	70. Burmasovich	24. Burmasovich
29. Cetinjanić	77. (na kraju iza ostalih) Zetignanich Zetignanich		138. Zetignanich	35. Zetignanich	152. Zetignanich
30. Crnojević	25. Carmoević		20. Zarnoevich	32. Zarnoevich	
31. Čendisalić	91. Čendisalić		122. Giendisaglich, gore bijeli jednorog	94. Giendisaglich	56. Giendisaglich
32. Čihorić	45. Čihorić		40. Čihorich, gore orao bez krune	74. Čihorich, kod gornjeg orla vrpca preko prsa, a na krilu zvijezde	33. Čihorich, kod gornjeg orla nema zvijezde na vrpci
33. Čubretić	132. Čubretić		113. Čubretiech, gore sivo krilo s crvenom kosom gredom	126. Čubretich	35. Čubretich, Čubraevich
34. Debeljić	101. Debelić		85. Debeglich, gore krilo sa zavinutim polumjesecom	102. Debeglich	47. Debeglich, gore tijelo slona s lavljom glavom
35. Debetić				158. Debetich, plavi štiti, na žutoj kosoj gredi plavi mač, ispod njega bijeli polumjesec; gore crni bodić sa dva crvena krina sa strane	46. Debetich, Dobetich, na plavom štitu žuta kosa greda, a na njoj plavi mač s bijelim polumjesecom i crvenim balčkom; gore plavi bodić sa dva crvena krina sa strane

Red. broj		Korjenić	Palinić	Fojnica	Saraca	Bosnić
36.	Denović	152. Denović			149. Denovich	42. Denovich
37.	Deskojević	104. Deskojević		82. Deskojevich, crnac sa dva luka bez tetiva i dvije strelice među lukovima, dolje tri crne glave bez poveza	108. Deskojevich, gore krila postavljena desno i lijevo	48. Deskojevich, glave en face; krila sa strane
38.	Didlović	88. Didlović		127. Didlovich, gore polovina zelenog psa	92. Didlovich	45. Didlovich
39.	Dičnić	55. Dičnić			86. Dienich	44. Dienich
40.	Dinjičić	65. Digničić			47. Dignieich	39. Dignieich
41.	Divojević	147. Divoević	26. Divoević bez krinova na gredi		141. Divoevich	40. Divoevich
42.	Dražojević	60. Dražević		55. Draxoevich	39. Draxoevich	38. Draksoevich
43.	Dukčić				147. Dukeich, donji dio štita crno-bijela polja, u gornjem pola lava pod krunom; gore pijevac	41. Dukeich, donji dio štita crna i bijela polja, u gornjem pola lava pod krunom; gore pijevac
44.	Dukašinović	42. Dukašinović	41. Dukašinović	37. Ducaginoche	73. Ducaginovich, orao na štitu bez krune	43. Ducaginovich
45.	Euzebijović	129. Euzebiović		112. Evseblovich, gore lav bez krila	122. Vusebiovich, lav na štitu s krunom, gornji bez krune	145. Uusebiovich
46.	Favković	126. Hvaoković		117. Hvaokovich, gore pola psa (ili lava ili medvjeda)	121. Hvaokovich, lav u profilu	61. Huakovich, lav u profilu
47.	Frankopanović	151. Frankopanović			145. Frankopanovich	49. Francopanovich
48.	Glavić	84. Glavić	24. Glavožević	132. Glvmcicich, gore lav raste iz kule	22. Glavich	53. Glauich
49.	Gojković	61. Gojković		56. Goikovich	18. Gojkovich	51. Goikovich
50.	Gradanović	83. Gradanović		131. Gradanovich, gore crveni rak; u sarajevskoj kopiji gore siv lav sa crvenim krilima	21. Gradanovich	52. Gradanovich

51. Grebeljanović	21. Grebela- nović				58. Grebeglianovich
52. Grubačević	68. Grubačević		63. Grvčevich	10. Grubacevich	50. Grubacevich
53. Grubješević	82. Grubičević		128. Grubješevich	48. Grubiescevich	54. Grubiescevich
54. Grupković	53. Grupković	17. Lubičeta ži- votinja bez krila i kruna	49. Grvpkovich	82. Grupkovich	57. Grupkovich
55. Halenić	113. Halenić		72. Halenich	114. Halenich, krila desno i lijevo	60. Halenich
56. Hrabrenović	97. Hrabreno- vić		126. Hrabrenovich, gore crno lijevo krilo s bije- lom gredom po sredini	100. Hrabrenovich	59. Hrabrenovich
57. Jablanić	29. Jablanić		24. Iablaniche	27. Jablanovich	61. Iablanovich
58. Jagrosalić	157. Iagrosalić			151. Tagrosnglich	141. Tagrosnglich
59. Jakšić	155. Iakšić				
60. Jamometović	102. Iamome- tović		75. Yamometovich, gore dva ptičja krila; iznad njih polumjesec	105. Xamometovich, gore strijelac bez kruna	
61. Jugović				150. Tugovich	140. Tugović
62. Kačić	35. Kačić	8. Kačić	30. Kaciche	14. Kadcich	82. Kacich
63. Kastriotić	36. Kastriotić		19. Castrjotiche	31. Castrjotiche	36. Castrjotich
64. Klešić	90. Klešić		78. Klescicah, gore bik s kolutom u zubima	93. Klescich	67. Klescich
65. Klupković	100. Klupković		91. Vranichich, gore zmaj	104. Klubkovich	70. Klupkovich
66. Knezović	122. Knezović		98. Knesovich	50. Knescevich	73. Knescevich
67. Kobilić	133. Kobilić			127. Kobilich	34. Kobilich
68. Koptić	59. Koptić		54. Kopcich	44. Kopcich	78. Kopcich
69. Kopjević	41. Kopjević		36. Kopijevich	71. Kopievich	65. Kopievich
70. Korjenić	77. Korjenić- Neorić		137. Neorich, gore crveni lav bez kruna i vaze s cvi- jećem	34. Corienich, Neorich, Jerinich	34. Corienich, Neorich, Jerinich
71. Kosačić	27. Kosačić	15. Kosačić	22. Kosaciche	25. Kosacich	81. Kosacich 13. Di Duchi Di Santo Pabba
72. Kosović	135. Kosović		103. Kosovich, gore kos	129. Kosovich, lav bez kruna	75. Kosovich, lav bez kruna

Red. broj		Korjenić	Palinić	Fojnica	Saraca	Bosnić
73.	Kostanjčić	34. Kostagnić		29. Kostagniche	16. Costagnich	80. Kostagnich
74.	Kotromanović	17. Kotromanović	2. Kotromanović, lav na štitu bez krunc u is-pama drži žezlo	12. Kotromanouic	42. Kotromanovich	79. Kotromanouich, lav drži topuz
75.	Kovačić	33. Kovačić		28. Kovaciche, goraji orao bez krune	8. Kovacich	83. Kouacich
76.	Kragujević	137. Kraguević	47. Kraguević	105. Kragvenicah, dolje krila crna	130. Kragujevich	76. Kragueuich
77.	Krajčiniović	89. Kraičinović		133. Kraičinovicah, dolje dva brta bez krune; gore pola psa	81. Kraxinovich	66. Kraxinouich
78.	Krasojević	142. Krasoević	36. Krasoević	109. Krasoevich, na žutom krilu pet cvjetova; gore ruka u oklopu s ispruženim kažiprstom	136. Kasoevich, gore ljudaka figura sa sirenskim repovima i sjekirama u ruci	77. Krasoeuich, Kasoevich, gore čovjek sa sjekirama u desnoj ruci
79.	Križić	92. Krišić		123. Krixičah, gore cvijet ili perjanica	97. Krixičah	68. Krixičah
80.	Kružičević	124. Kružičević		97. Krixičievicah, gore sivi orao bez kvadratića	119. Krixičievich	72. Krixičievich
81.	Kukrečić	94. Kukrečić	31. Kukrevčić	80. Kvkreticah, gore glava psa ili konja	98. Kukretich	69. Kukrecich
82.	Kutlović	111. Kutlović		76. Kvtlovicah, gore kosa greda sa tri krina, iza nje koplje		
83.	Ljiljanić				155. Gigljangich, na lijevoj zelenoj strani štita pola žutog orla s krunom, na desnoj na tri crvena polja žuti krinovi; gore crna ptičja krila, među njima žuti krin	55. Gigljangich, na lijevoj zelenoj strani štita pola žutog orla s krunom, na desnoj na tri crvena polja žuti krinovi; gore crna ptičja krila, među njima žuti krin
84.	Ljubetić	67. Lubetić	36. Lubičić, na štitu samo dvije zvijezde	62. Livbeticah	89. Ljubetich	86. Liubetich
85.	Ljubibratić	70. Lubibratić		65. Livbibraticah	2. Ljubibraticah	84. Liubibraticah

86. Ljubković	139. Lubković		132. Ljubković	85. Liubkouich
87. Margitić	66. Margitić		88. Margusich	89. Margusich
88. Martinušević	121. Martinušević		107. Martinuševič	93. Martinušeuič
89. Marulović	146. Marulović		142. Marulovich	97. Marulouich
90. Masnović	128. Masnović		125. Masnovich	94. Masnouich Mariuch
91. Matcjković	52. Matejković	35. Mateković, na štitu nema orla, na kacigi orao bez krune	84. Mattekovich	88. Matheikovich
92. Mehljinić	93. Mehljinić		95. Mehlmich	90. Mehlmich
93. Mihačević				
94. Miljenović	64. Milicnović	27. Milenović	46. Milicnovich	99. Millienouich, Dragoulouich (kasnije dodano)
95. Mirilović	98. Mirilović		103. Mirilovich	91. Mirilouich
96. Miroslavić			154. Miroslavich	98. Miroslavić, na žutom štitu bijeli konj u skoku, gore polovina bijelog konja u skoku
97. Mokrović	130. Mokrović		124. Mokrovicich, glave u profilu	95. Mockouich
98. Morovlašić	63. Merovlašić	46. Merovlažić	45. Morovlaxich	100. Moroulsacich, Komulouich (kasnije dodan)
99. Mrtjavčević-Mrtnavić	19. Mergnaučić	14. Mrtnavić, na štitu križ bez orla	14. Mergnauvicic	87. Margnianich 9. Dic Wcackiuc Rc Dic Servia
100. Musijević	149. Musiević		140. Musievich	96. Musieuch
101. Nemanjić	18. Nemagnić	32. Nemanić, lav bez krune	43. Nemagnich	16. Nemagnia 101. Nemagnich
102. Novaković	46. Novaković	29. Novaković	41. Novakovich	102. Nouacouich, gore galeb s kopljem u kljunu
103. Njemičić	150. Nimičić		110. Nimicicch, gore pola lava	103. Nimicich
			60. Margvitch	
			94. Maslovich, gore ptica savijenih krila	
			48. Matheikovich	
			58. Milienovich	
			89. Mirilovich, gore krilo s tri plava polumjeseca na bijeloj gredi	
			107. Mokrovicich	
			45. Morovlaxich	
			67. Mergnauich	
			79. Novakovich, gore galeb s kopljem u kljunu	
			144. Nimicich	

Red. broj		Korjenić	Palinić	Fojnica	Saraca	Bosnić
104.	Oblačić	56. Oblačić	28. Oblačić	52. Oblacih	87. Oblacih, na štitu tri bijele i tri crne grede, na njima crveni grifon s krunom	104. Oblacih
105.	Ohmučević-Grgurić	31. Ohmučević	12. Ohmučević	26. Ohmucievicich, iznad grba piše: tempus restavit	29. Ohmucjevich, Gargurich	106. Ohmucievich, Gargurich
106.	Orlovčić	144. Orloučić			138. Orlovich	105. Orloulich
107.	Parčanović				152. Parchjanovich, na zelenom štitu zelena vodoravna greda, iznad nje tri bijela cvijeta, ispod grede tri bijela polumjeseca, gore bijeli jelen u skoku	108. Parchianovich, na zelenom štitu zelena vodoravna greda, iznad nje tri bijela cvijeta, ispod grede tri bijela polumjeseca, gore bijeli jelen u skoku
108.	Parmažanić	102. Parmežanić		83. Parmekanovich, gore isti znak kao na štitu		112. Parmexianich
109.	Pašazić	106. Pašazić		74. Paxnicch, gore pola konja	110. Pasacich	113. Pasacich
110.	Pikjelomenović	131. Pikijelomenović			123. Pichielomeravich, Piccolominich	110. Pichjelomerauich, Piccolominic (kasnije dodan)
111.	Pokrajčić	123. Pokrajčić	11. Pokrajčić		116. Pokroicich	111. Pokrojicich
112.	Predojević	71. Predoević	41. Predoević	66. Predoevich	109. Predoevich	107. Predoeuich
113.	Prelasović	136. Prelasović	47. Parlazović	119. Prelasović (tako u popisu, slika istrgnuta)	131. Prelasovich	119. Prelasovich, gore dva crvena krila
114.	Radjelović	47. Radielović		42. Radielovich	77. Radjelovich	115. Radielovich
115.	Radmirović-Ivanović			102. Radmirouicgivanovich, na štitu smeđi križ sa tri plava krina, u poljima oko križa bijele zvijezde; gore pola crvenog lava sa smeđim križem u šapama		
116.	Resić	54. Resić	43. Resićić	50. Resić	85. Resich, gore crnac en face, u desnoj ruci drži luk u lijevoj strijele	116. Resich, gore crnac en face, u desnoj ruci drži luk u lijevoj strijele
117.	Rupčić	62. Rupčić		57. Rupeich, na štitu lavlja glava s krunom	54. Rubicich	117. Rubcich

118.	Ružičević	75. Ružičević		71. Ruscicerevich	17. Ruscicerevich	114. Ruscicerevich
119.	Senčević	148. Senčević		118. Senevcevic, gore sivo krilo		127. Senecevic
120.	Sestričić	109. Sestričić		73. Sestricich, gore cvijet sličan onima na štitu	113. Sestricich, gore okrunjen lav drži koplje	134. Sestricich
121.	Sitničanić	74. Sitničanić		70. Sitnicianich	13. Sitnicianich	120. Sitnicianich
122.	Sladojević	58. Sladević		53. Sladoevich		124. Sladoevich
123.	Smekronović	110. Smekronović		90. Smokrovicah, gore pola crnog medvjeda		89. Smokronovich
124.	Sokolović	76. Sokolović		69. Sokolovich	20. Sokolovich	122. Sokolovich
125.	Sojmirović	57. Soimirović	21. Soimirović	61. Soymirović	49. Soimirovich	125. Sojmirovich
126.	Stanković	108. Stanković			113. Stankovich	129. Stankovich
127.	Šudić	100. Sudić		106. Svdicah, gore pola lava s krunom	137. Sudich	132. Sudich
128.	Svilojević	73. Sviloević	42. Sviloević	68. Sviloevich, gore konj	19. Sviloevich	121. Suloevich
129.	Santić	86. Santić		134. Xantigh, gore ptica s polumjesecom na prsima.	24. Xantich	160. Xantich
130.	Šestokrilović	72. Šestokrilo- vić		67. Sciestokritovich	40. Šestokrilo- vich	123. Sciestokritovich
131.	Šimraković	30. Šimraković	18. Šimraković	25. Ximracovchc	28. Ximrakovich	159. Ximrakovich
132.	Tarcarović	96. Tarcarović		125. Trazarovicah, gore pola lava s trubom u zubima i šapama	99. Tarsarovich	137. Tarsarovich
133.	Tasovčić	43. Tasovčić	17. Iasevčić	38. Tasovvccich	51. Tassovich	
134.	Tešerčić	119. Tečenčić		116. Texevcich, gore sivi polumjesec		139. Texencich
135.	Tihčinović	95. Tihčinović		81. Tibcinovicah, na štitu oko kose grede 3 ruke sa 4 ili 5 prata, gore krilo	96. Tihcinovich	
136.	Tolišić	117. Tolišić		115. Toliscicah, gore savijena ruka s osmerokrakom zvijezdom u prstima		138. Tolivich, gore polovina konja u skoku sa zmajevim krilima mjesto nogu
137.	Tomanović	85. Tomanović		130. Tomanovicah, gore pola sivog lava sa dva crvena krila	23. Tomanovich	142. Tomanovich

Red. broj		Korjenić	Palinić	Fojnica	Saraca	Bosnić
138.	Tvrtković	20. Tvrtković	16. Tvrtković	15. Tvrtkovich	55. Tvrtkovich	135. Tvrtkovich
139.	Ugrinović	107. Ugrinović		86. Ugrinovich	109. Ugrinovich	150. Ugrinovich
140.	Ursinić	141. Ursinić	8. Ursinić, na gredi po sredini štita zmijsa			134. Ursinich, na gredi zmijsa
141.	Vilić	116. Vilić		93. Vilicich		147. Ulich, Vilenich
142.	Vladimirović	138. Vladimirović		33. Vladimiroviche	73. Wladmirovich	152. Wladmirovich
143.	Vlašić	81. Vlašić		101. Vylasciech, na bijeloj polovini štita 7 zvijezda, gore sivo i crveno krilo	38. Vulascich	144. Wlascich
144.	Vojković-Palinić-Palikuća	120. Voiković	10. Voiković-Palinić	114. Voykovich, gore svijet	115. Vojkovich-Palikuchja	146. Voikovich-Palicuchia
145.	Vojnović	36. Voinović	23. Voinović	31. Voinoviche, iz krune raste 8 zastava	15. Voinovich	
146.	Vrančić			91. Vranicich		
147.	Vukoslavić	79. Vvkoslavich				
148.	Vukotić	80. Vukotić		79. Vvkoticich, gore crveno krilo s bijelom gredom i tri crvena polumjeseca na gredi	37. Vukotich	149. Vukotić
149.	Vuković	118. Vuković		84. Vvkovicich, gore toranj sa četiri vrha i po jed- nim krinom sa strane; na crvenom štitu 5 bije- lih trokutaših tornjeva		148. Wouich
150.	Zagrijević	69. Sagrićević		64. Sagrićevich	11. Sagrićevich	119. Sagrićevich
151.	Zijić	103. Šić (Šižić)		95. Eklidicich, gore običan pas	106. Xych, Sigli, Sciliti	157. Xitich o Sigli e Scigitli

152.	Zlatonosović	39. Slatonosović	13. Zlatonosović, orao bez krunice; na ševronu 5 polumjeseca	33. Slatonosovich	71. Slatonosovich	130. Slatonosovich
153.	Zoranović	44. Zoranović		39. Zoranovich	78. Zoranovich	161. Zoranovich
154.	Zubić	145. Zubić		104. Subic		128. Subich
155.	Zvijerdić	37. Sviezdić		32. Sviesdiche	153. Sviesdich	126. Sviesdich
156.	Žarković	48. Žarković		43. Xarkovich	80. Xarkovich	
157.	Ždralović	87. Ždralović		129. Xdralovich, gore crveno krilo i pred njim osmerokrakaka crvena zvijezda	90. Xdralovich	154. Xdralovich
158.	Željigović	134. Željigović			128. Xegligovich	155. Xegliovich
159.	Županović	78. Županović		135. Xypanovich	36. Xupanovich	158. Xupanovich 10. Di Nicolo Altomano

Priložena tabla prikazuje i međusobne odnose rukopisa, koje smo dosada pregledali, s točnim natpisima grbova i opisom, ako se grbovi sadržajno razlikuju od Korjenić-Neorićeva rukopisa, koji je dva puta u cijelosti objavljen (od Bojničića i Solovjeva). Razlike, ukoliko ih ima u tehnici crtanja i boji grbova, nisu ovdje navedene.

Dok za Gajevu i Šafarikovu kopiju znamo, da su učinjene po fojničkom primjerku, a s njim se vjerojatno slaže i bečki, za ostale se daje ustanoviti sličnost i razlika iz priložene table.

Premda je cio ovaj grbovnik improvizacija XVI. stoljeća, načinjena sa svrhom, da se jedna častohlepna obitelj domogne plemićkog dostojanstva, ipak sve pokazuje, da je sastavljač bio prilično upućen kako u heraldiku, tako i u prošlost pojedinih porodica. Solovjev je iznio za većinu obitelji iz ovoga grbovnika, kad su one živjele. Novija istraživanja daju o njima još novih podataka, koji dakako u prvom redu pokazuju vrijeme i mjesto postojanja njihova. Evo ih nekoliko:

Čubretić – Johannes Chubretycz de Hleuma, spominje se kao svjedok na jednoj povelji 1430. god. (orig. u Drž. arh. u Budimpešti br. 38516, fotosnimak u Drž. arh. u Zagrebu).

Čendisalić – Toma Radonić Cendisalih, trgovac iz Olova, živio pri kraju XV. st.¹⁴

Jazavčić (kako Palinićev rukopis bilježi grb Tasovčića) – Ivan Jazavčić, Dubrovčanin, bio je 1476. god. zakupnik turskih carina u Sofiji i Plovdivu.¹⁵

Pokrajčić – Božidar Pokrajčić, trgovac iz Olova, spominje se od 1479. god. dalje.¹⁶

Kako vidimo, i ovi novi podaci vežu pojedine obitelji opet uz Bosnu, kao što uostalom i sve obitelji, koje su od XVII. stoljeća dalje uzimale grbove iz ovoga grbovnika, navode gotovo bez izuzetka, da su iz Bosne, i da su bježeći pred Turcima, izgubile svoje plemićke listine, pa mole, da im se izdaju nove. Razumljivo je, da su mnogi pri tom fingirali svoje plemićko podrijetlo oslanjajući se više puta samo na podudarnost prezimena, a sve su drugo izmišljali.

Već je Bojničić objavljujući grbovnik naveo, da su mnoge hrvatske plemićke obitelji od XVI. st. dalje uzimale odavde grbove, kada su dobijale, odnosno potvrđivale plemstvo.¹⁷ On navodi i podatke za sve takve obitelji, koje su mu bile poznate. Također je i Heyer iznio nekoliko takvih slučajeva, pa ćemo ih i mi ovdje ukratko citirati.

Bačići – dobili plemstvo 25. VIII. 1699.

Brankovići – dobili plemstvo 1683.

Brnjakovići (Bergnakovich aliter Grubissich de Plumbo) – dobili ugarsko plemstvo 1661. Grb obitelji Grubiješević.

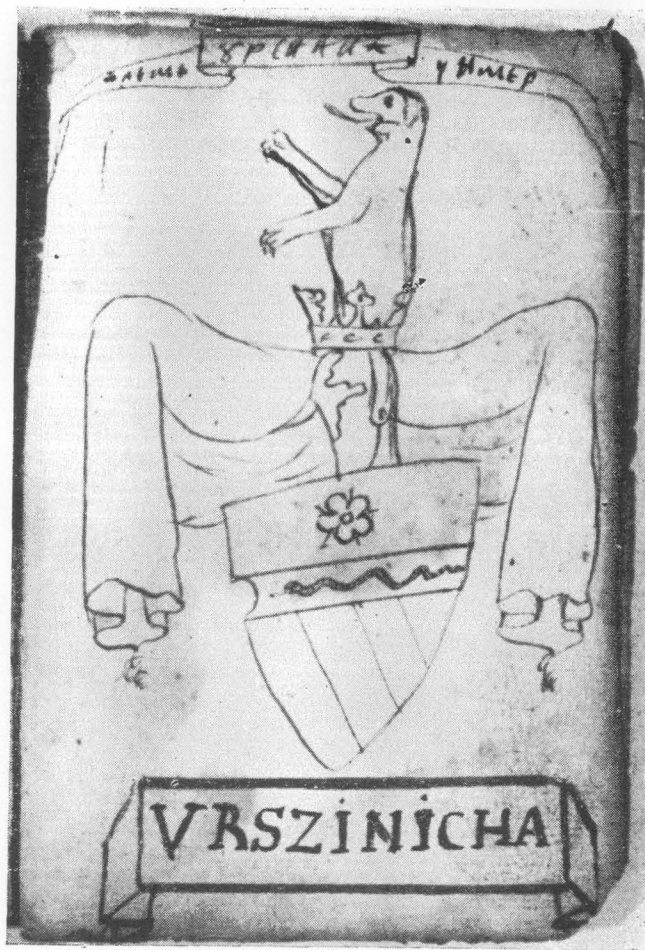
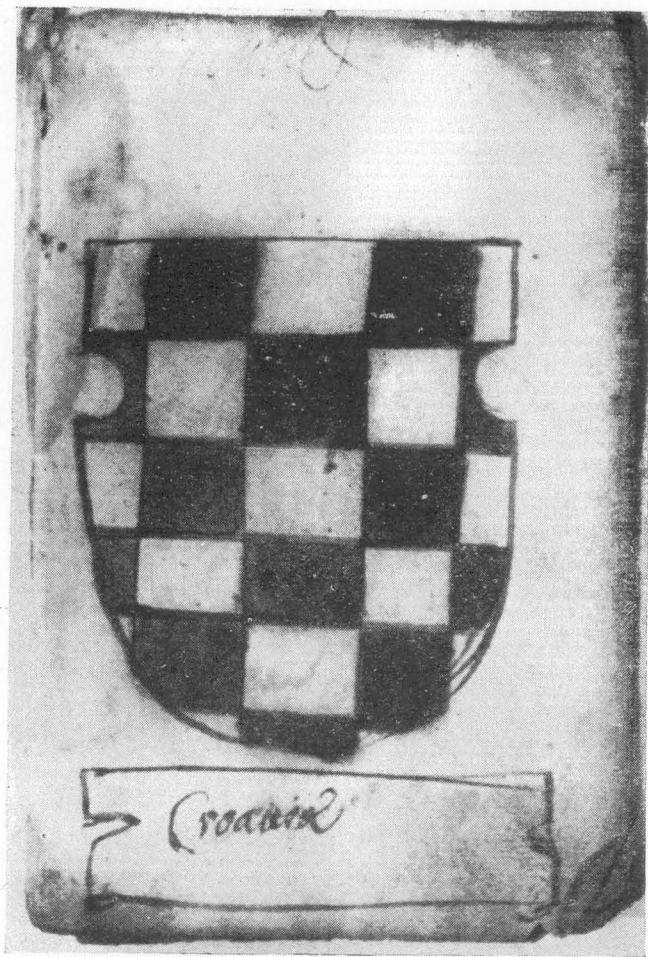
Grubišići – dobili ugarski barunat pod imenom »Grubissich de Bervjakovich, Freiherr von Olovacz«.

Lalići – dobili grofovski naslov 29. IX. 1717.

Ljubibratići – austrijsko plemstvo 1760. s pridjevkom Trebinski.

Matejkovići – ugarsko grofovsko dostojanstvo s pridjevkom »od Glasinca« 28. XI. 1659.

Miloradovići – austrijsko plemstvo s naslovom »von Hrabrenovich und Du-brave« 13. IX. 1760. Nešto izmijenjeni grb Hrabrenovića.¹⁸

Grbovi iz Paliničeva zbornika

Handwritten text at the top of the page, possibly a header or title, written in a cursive script.

I. 1880
Handwritten text below the header, starting with a large letter 'I' and a date '1880'.

Main body of handwritten text, consisting of several lines of cursive script, likely a list or a series of entries.

Početak fermana u Palimičevu zborniku

Handwritten text in a cursive script, likely a form of Arabic or Persian, covering the left page of the manuscript. The text is densely packed and follows the curve of the page.

Handwritten text in a cursive script, likely a form of Arabic or Persian, covering the right page of the manuscript. The text is densely packed and follows the curve of the page. A decorative floral element is visible at the top of the page.

Novakovići – 1588. proglašen u Hrvatskom saboru plemićki list Nikole Novakovića, a. 1657. Ivana Novakovića.

Ohmučevići-Grgurići – potvrda grofovskog i kneževskog dostojanstva 8. VII. 1654. Ugarski grofovi postali 2. XI. 1678.

Vojnovići – Johann de Vojnovich dobio potvrdu plemstva 4. XI. 1829.

I neke su srpske obitelji iz Vojvodine također uzele grbove odavde, kad im se je pružila prilika da od austrijskog dvora dobiju plemićke listove. Tako je Jovan Badrljica, poručnik u Senti, dobio ugarsko plemstvo 1. III. 1751., a njegovi se potomci spominju u Subotici još 1841. Grb im je obitelji Bibića iz ovog grbovnika.¹⁹

Isto je tako 10. VII. 1745. Bogić Vučković-Stratimirović s braćom dobio potvrdu plemstva i darovnicu za Kulpin, očito za zasluge, koje je austrijskom dvoru učinio za vrijeme rata protiv Turske 1737–39. On je tada digao ustanak u Hercegovini, a nakon mira u Beogradu pobjegao u Bačku. Dobivši priznanje plemstva, uzeli su grb Kosačića.²⁰

Bojničić spominje kao kuriozum slučaj Sigmunda Merniavcicha, vicekapetana sredičkog, koji je pripadao obitelji Merniavcicha de Brezovica iz hrv. plemstva Mogorovića, na čijem se pečatu 1660. g. vidi grb Mrnjavčiča, obitelji podrijetlom iz Bosne, koja se je zvala i Mrnavić.

III.

Drugi dio Palinićeva zbornika čine prijepisi turskih pjesama, pisanih bosanskom ćirilicom i između njih na fol. 85–89 ferman sultana Mehmeda IV. od sredine šabana 1061. (30. VII.–8. VIII. 1651.), upućen kadijama Jajca i Banje Luke. Iznad teksta ovoga fermana ispisao je sigurno Palinić ovo: »Emre, koje mi dođe od Murat-paše iz Budima zaradi Pruda i Liskovice«. I uistinu u fermanu se zapovijeda kadijama, da zaštite Nikolu sina Matkova od svih smetnja, koje mu se čine u posjedu čifluka Pruda i sela Liskovice u jajačkom kadiluku. Taj nam ferman daje ujedno i datum, kada je knjiga već postojala. Kada to usporedimo s vremenom, koje nam pokazuju filigrani, naime kraj XVI. stoljeća, vidi se, da su turski tekstovi upisivani dosta kasnije od crtanja grbovnika.

Po grafiji bi se moglo reći, da su tekstove pisale dvije ruke, jer se na prvi pogled čini, da pismo pjesama i pismo fermana nije isto. Dok kod pjesama prevladava tip vitkih i dugačkih slova, dotle je ferman pisan dosta širokim i manje više kvadratičnim slovima. Ali bih ipak bio skloniji vjerovati, da je sve pisao jedan čovjek (šamo možda u nekom vremenskom razmaku), naime Nikola Palinić, koji je eto znao turski i bavio se čitanjem turskih pjesama, pa ih za sebe i prepisivao bosanskom ćirilicom. On je očito znao i arapsko pismo, jer je na nekoliko mjesta napisao arabicom svoje ime i nekoliko turskih rečenica. Osim toga dao je sebi napraviti i muhur arapskim pismom.

Njegova vitka i lijepa slova mnogo podsjećaju na rukopis »Dubrovačkog zbornika iz 1520.«,²¹ premda je među njima vremenska razlika možda i više od sto godina. Palinić je veoma lijepo poznao bosančicu i okretno se njom služio i u turskim tekstovima. Vidi se to po korektnom pisanju svakog po-

jedinog znaka. Tako on za *št* upotrebljava znak *щ*, na primjer ачмищр, ичмищр. S druge strane on točno razlikuje *č* od *ć*, te ovo posljednje upotrebljava samo za mekano arapsko *k* i t. d. Temeljita paleografska i jezična analiza pjesama bit će dana prigodom publikacije svih tekstova.

Dok je Nikola Palinić bio upućen u pisanje bosančice ne može se to reći za onoga, koji je ispisivao latiničke naslove ispod grbova. Eto na pr. on umjesto Oblačić piše Omacich, Parlazović je kod njega Virlazouich, a Diničić se pretvorio u Dipicicha!

Na temelju navedenog fermana može se reći, da su Palinići bili sredinom XVII. st. u okolici Jajca. Naime selo Prudi postoji i danas u kotaru jajačkom, općini Podmilačje, a Liskovića u općini Bjelajce, mrkonjić-gradskog kotara (po administrativnoj podjeli iz 1946. god.). Inače je zanimljivo, da se u XVII. st. spominje Osman Palinić kao čehaja u Kostajnici.²² Da li je ta muslimanska grana Palinića u kakvoj rodbinskoj vezi s Nikolom Palinićem, ne može se reći. U Palinićevu grbovniku ova je obitelj označena kao Vojković-Palinić. Kasnije se spominju u Dalmaciji Vojkovići-Palikuće, a u Šibeniku još i pod imenom Vulovići.²³ Tu ih smatraju starim bosanskim rodom. Po Kačiću oni su »gospoda velika u Derveniku«. U današnje doba pak nalazimo rod Palinića katolika u Bugojnu, a ima ih i u Slivnu kod Metkovića.

(Pripremljeno za štampu na 7. sjednici I. odjela 9. X. 1953)

BILJEŠKE

¹ *Truhelka*, Bosanicom pisani turski tekstovi, Glasnik Zemaljskog muzeja u Bosni i Hercegovini XXVI (1914), str. 551-554.

² *Elezović*, Turski spomenici I/1, str. XXII.

³ *Jelenić*, Ljetopis fra Nikole Lašvanina, Glasnik Zem. muz. XXVII (1915), str. 287-288.

⁴ *Solovjev*, Postanak ilirske heraldike i porodica Ohmučević, Glasnik Skopskog naučnog društva XII (1932), str. 79-125. Tu je navedena i sva dotadašnja literatura o tom predmetu.

⁵ Vidi u *Solovjeva* str. 79.

⁶ *Rešetar*, Dubrovačka numizmatika, str. 567-9.

⁷ *S. Beigl*, Spisi grofa Marsiljija (Marsigli) u sveučilišnoj biblioteci u Bolonji (Bologna), Gl. zem. muz. XIII, str. 537.

⁸ *Archiv für slav. Philologie* VI (1880), str. 510-512.

⁹ *Bojničić*, Der Adel von Kroatien und Slavonien, str. 3.

¹⁰ Sbornik otdelenija russkago jazyka i slovesnosti Rossijskoj akademii nauk 1921, str. 478-479.

¹¹ *Duišin*, Zbornik plemstva I, str. LXXI.

¹² *Heyer*, Der Adel von Dalmatien, str. II.

¹³ *Heyer*, ibid.

¹⁴ Istoriski glasnik 1952, str. 9, 13, 19.

¹⁵ *I. Božić*, Dubrovnik i Turska u XIV. i XV. veku, str. 133.

¹⁶ Istoriski glasnik 1952, str. 13, 19.

¹⁷ *Bojničić*, ibid. str. 2-3.

¹⁸ O Miloradovićima isp. *U. Bogičević*, Vlasteoska porodica Miloradovića-Hrabrenih u Hercegovini, Glasnik Zem. muz. N. S. VII (1952), str. 139-160.

¹⁹ *Duišin-Popović*, Plemićke porodice (u Vojvodini), Vojvodina II, str. 139.

²⁰ *Duišin-Popović*, ibid. str. 151.

²¹ *Rešetar*, Libro od mnozich razloga, Beograd 1926, tabla II.

²² Starine XI, str. 134.

²³ *Heyer*, ibid.

ZUSAMMENFASSUNG

Der Verfasser beschreibt die Handschrift des Palinić'schen Sammelwerkes («Palinićev zbornik»), das Ende des XVI. Jhds. oder Anfang des XVII. Jhds. entstanden ist. Im ersten Teil dieser Handschrift sind 47 Wappen südslavischer Länder und Adelgeschlechter abgebildet, die der Verfasser mit den Wappenbildern anderer Handschriften der sogenannten »Illyrischen Heraldik« vergleicht. Der andere Teil der Handschrift besteht aus einer grösseren Anzahl Gedichte in türkischer Sprache, die Nikola Palinić, Sohn des Matko, Mitte des XVII. Jhds. in bosnisch-cyrrillischer Schrift abgeschrieben hat. Da das einer der sehr seltenen Fälle der cyrrillischen Transkription türkischer Texte ist, so beabsichtigt der Verfasser des Artikels diese Gedichte nachträglich zu veröffentlichen.